

чно землята и на двете жилища, която му ся виждаше по доброплодна, и съеше приличните за всяко място семена; въ умѣренната земля, просо и рожь; а въ добра-та, мало жито; а въ мочорлива-та, орисъ; а околъ бреговете, смоковицы, тиквы и краставицы, които растѣнія обичатъ да палзятъ по камени-те. Съедие пататы по сухы-те мѣста защото тамо биватъ сладки, памукъ по высокы-те стравы, захарны трости въ силна-та парстъ, и кафе по могили-те, гдѣ-то зерно-то става мало, по изрядно. Близъ рѣка-та и околъ хижы-те, садеше бананен, които даватъ презъ всяка-та година долги снопы плодове съ гжста сѣвика, и на конецъ, нѣколко корени табакъ, за да има също да умѣрява скорби-те свои и на го스포жы-те си. Съчеше дрова за огнь отъ гора-та, и чупеше тукъ тамо камени за да уравнива пътища-та на жилища-та. Всы-те неща струваше съ разумъ и прилѣжаніе, защото имаше ревность. Голема любовь имаше камъ Маргарита, и не по мала камъ госпожа Латуръ, на която Черна-та бѣ възлѣ за жена когда-то ся роди Виргинія. Любеше съ пристрастна любовь жена-та си, която ся именуваше Марія. Она